

RÖPORTAJ

SPOR ARENA PLUS

ÖZEL
RÖPORTAJHIPODROMLARIN EN BAŞARILI GENÇ JOKEYİ
HIŞMAN ÇİZİK SPOR ARENA PLUS'A KONUŞTU

KONTROLSÜZ GÜÇ GÜÇ DEĞİLMİŞ

2015'te Şanlıurfa yarışlarında İstanbul Kızı adlı atına kötü muamele ettiği gerekçesiyle 9 ay meslekten men ve 2 ay apranti okulunda yeniden eğitim görme cezası alan Hişman Çizik, "O günlerde henüz 17 yaşındaydım, tecrübesizliğimden, daha doğrusu cahilliğimden dolayı atlara gereksiz yere kamçı vuruyordum" dedi.

CEZADAN SONRA ÇOK DEĞİŞTİĞİNİ İFADE EDEN ÇİZİK, "O CEZA AKLIMI BAŞIMA GETİRDİ. ÖĞRENDİM Kİ FAZLA HIRS YARARLI DEĞİL ZARARLIYMIŞ" DİYOR.

SPOR ARENA

Süleyman ARAT

saraf@hurriyet.com.tr

HENÜZ 24 yaşında olmasına rağmen tam 841 yarışta birincilik elde ederek, adını şimdiden Türkiye'nin en iyi jokeyleri arasına yazdıran **Hişman Çizik**, başarısının sırlarını, hedeflerini, en büyük pişmanlıklarını ve gurur duyduğu olayları Spor Arena Plus'a anlattı...

● **Hakkında en çok merak edilen ve insanların en sana en sık sorduğu soruyla başlayalım... Adının anlamı nedir?**

Biz Şanlıurfa Siverekliyiz. 2000 yılında bir trafik kazasında beş amcaoglum, yani beş kardeş öldü. Onların isimleri bizim ailenin yeni doğan erkeklerine verildi. Bana da Hişman düştü. İsmimin anlamını Google üzerinden araştırdım bulamadım, akrabalarım sordum bilen hiçkimse çıkmadı. Sonunda Kürtçe de 'hırs, cesaret' anlamına geldiğini öğrenmeyi başardım.

İsmimin anlamı benim yaratılışıma da çok uyuyor. Gerçekten de çok hırslı ve cesur bir yapım var.

● **Şanlıurfa'dan çok fazla jokey yetişiyor. Hemen aklıma gelenler Selim Kaya, Ahmet Çelik, Müslüm Çelik, Mehmet Kaya... Sence bunun sırrı ne?**

Şanlıurfa'da sadece jokey değil, at yetiştiricisi, seyis ve antrenör de çok yetişir. Çünkü Güneydoğu ve Doğu insanı atları çocuklarından ayırt etmez, hatta daha fazla sever, iç içe yaşarlar. Çobanlık yaparken atla gidilir. Bana da dedemden geçti at sevgisi. Dedemin atları vardı ve yarış koşardı. Ben de okuldan kaçıp kaçıp hipodroma giderdim. Bu yüzden ortaokula çok nadiren gittim, hayatım hipodromda geçiyordu. Kendimce istatistik tutar, Kafkaslı'nın Turbo'nun her türlü verilerini kaydederdim. O zamanlar Selim Kaya

hayranıydım, tabii ki Halis Karataş'a da çok hayrandım, onları herkesten farklı bir gözle seyredirdim. Onlar gibi olmak isterdim. Bu hayranlığım tutku haline dönüştü, çok zorluklar yaşadım ama asla bu tutkudan vaz geçmedim, hayallerimin peşini bırakmadım.

● **EŞEK YARIŞLARINDAN AT YARIŞLARINA...**

● **Konuşurken menajeri Serhat Coşkun araya girip, "O, eşek yarışlarından yetiştiği için ata da iyi biner" deyince, bu eşek yarışlarını da sorduk...**

Küçükken köyde 7 yıl çobanlık yaptım. 7-8 arkadaş koyunları otlatırken kendimize yarış pisti şeklinde bir alan yapmıştık. O pistte kendi aramızda yıllarca eşeklere binip kıyasıya yarıştık. Eşeklerimizin hepsinin adı vardı. Mesela benim eşeğim adı 'Hücum'du. Ben o yıllarda en yakından

RÖPORTAJ

At sevgisinin dedesinden geçtiğini söyleyen Hışman Çizik, **“Dedemin atları vardı ve yarış koşardı. Ben de okuldan kaçıp kaçıp hipodroma giderdim. Bu yüzden ortaokula çok nadiren gittim, hayatım hipodromda geçiyordu. Kendimce istatistik tutar, Kafkaslı'nın Turbo'nun her türlü verilerini kaydederdim. Çok zorluklar yaşadım ama asla bu tutkudan vaz geçmedim, hayallerimin peşini bırakmadım”** diye konuştu.

tanıdığım için rahmetli Ömer Kaya'nın stilini taklit ederek binmeye çalışırdım. Sıkılınca eşekleri aramızda bazen değiştirir öyle yarışırdık. Hiç birinci olamayan eşek bile ben bindiğim zaman kazanırdı. Yarışı kaybeden ceza alır, kaybolan koyunları arayıp bulma işini üstlenirdi. Bu hiç öyle kolay değildir. 150 koyun otlattığınızı düşünürseniz zorluğunu anlarsınız!..

● **Nasıl jockey oldun? Bunu jockey olmak isteyen çocuklar okusun diye soruyorum...**

Ben 2013 yılında hayallerimi gerçeğe çevirmek için apranti okuluna yazıldım. Önce binicilikle alakası olmayan sosyal sınavlardan geçtim. Aklımda yıllardır sadece jockeylik hayali olduğu için eğitimden biraz uzak kalmıştım, biraz zorlandım bu yüzden. Arkamda hiçbir tanıdığım, bana destek olacak kimsecikler de yoktu. Bir başına, tamamen bir başıyıldım. Beni okulda başarılı kılan, kafamdaki jockey olma isteğiydi. O kadar kararlıydım ki 'Bu iş olacak' diyordum başka bir ihtimali asla düşünmüyordum. Buraya başlamayı düşünen kardeşlerime önce herkese karşı sonsuz saygılı olmalarını, büyüğünü, küçüğünü hep bilmelerini tavsiye ederim. İstek, hırs, azim ve cesaretleri de oldu mu bu meslekte başarılı olabilirler. Bir de tabii hamur işlerinden tamamen uzaklaşmaları ve spor yapmaları. Boy 1.65'i geçmemesi lazım. Boyu uzatan sporlardan kaçınılılar.

● **İlk yarışını nerde ve hangi atla kazandın? Sonra sende iz bırakan atlar hangileriydi**

İlk kez Şanlıurfa'da bir yarışta ata bindim. Bindığım atın adı Sönmezay'dı. İlk birinciliğimi Güvenbakan isimli atla kazandım. Hidden Jewels isimli atla Copperfield'i geçtiğim ve tünelin ucundaki ışığı gördüğüm yarışını unutamam.

JOKEY OLMAK İSTEYEN KARDEŞLERİME ÖNCELİKLE HERKESE KARŞI SONSUZ SAYGILI OLMALARINI TAVSİYE EDERİM. İSTEK, HIRS, AZİM VE CESARETLERİ DE OLDU MU BU MESLEKTE BAŞARILI OLABİLİRLER. BİR DE TABİİ HAMUR İŞLERİNDEN TAMAMEN UZAKLAŞMALILAR VE SPOR YAPMALILAR.

Topkapı Koşusu'nda Kuzey Kafkasyalı ile Long Runner'i geçtiğimde çok mutlu olmuştum. Türkiye'de tüm hipodromlarda ata bindim ve hepsinde yarış kazanma mutluluğunu yaşadım. Şu ana kadar 4 bine yakın yarışta ata bindim.

● **Seni en çok etkileyen isimler kimler?**

Süleyman Akdı gibi ustalarımın zaman zaman yaptığı öğütleri her aman saygıyla dinliyorum. Bezin 1 dakikalık bir öğütle 10 yarı kazandığım olmuştur. Yıllarca uğraşarak kazanabileceğim bir tecrübeyi Süleyman Akdı'dan dinleyerek 10 dakikada kazandım. Beni kenara çekip 10 dakika

anlattığı önemli bilgileri şu an burada söyleyemem ama hepsi benim için çok değerli mesleki bilgiler. Selim Kaya benim için yarış bilgisi olarak en önde olan jockey. Ondan yarış içinde soğukkanlılığı ve nerede duracağımı öğrendim. Bana yarış izletip hatalarımı gösteriyor, gerekli gördüğü konularda

tembih ediyordu. Ondan çok önemli bilgiler öğrendim. Özcan Yıldırım'dan geleceğim için, kariyerim için yapmam gerekenleri, atacağım adımlarda nelere dikkat etmem gerektiğini öğrendim. Halis Karataş, 'Sihirbaz' diye tanımlanıyor zaten. Onun yarışlarını yakın çekim izlerken bile çok şey kaptım. Kendisi çok büyük bir tecrübe. Ahmet Çelik soğu kanlı, yarışı çok iyi okuyan bir jockey. Böyle isimlerin arasında kendimi henüz yolun başında olarak görüyorum.

● **GÜNLERDE NİÇKİMSE BANA 'HIŞMAN YANLIŞ YOLDASIN' DEMEDİ**

● **Atlara çok sert bindiğin için zaman zaman çok eleştiri aldın, bunun için ne dersin?**

Kazanmak için hayvana fazla kamçı vurmak, canını acıtmak asla iyi bir özellik değil. Fakat ben 2015 yılında mezun olduğumda ilk kez Şanlıurfa'da atlara bindim. O yıllarda jockeylikle alakası olmayan tarzda binişler yapıyordum. Hem tecrübesizlikten hem de bana doğruyu gösterecek insanların yanımda olmamasından dolayı bilmiyordum, göremiyordum. Bu tarz binip kazanınca devam ettim. Henüz 17 yaşındaydım, kanım kaynıyordu, tecrübesizliğimden, daha doğrusu cahillikimden dolayı atlara çok gereksiz kamçılar vuruyordum. Kazandıkça bana herkes gelip 'Geleceğin

RÖPORTAJ

en iyi jockeylerinden biri sen olacaksın" di-yordu, ama bir kişi olsun çıkıp 'Hişman çok kötü yoldasın, yapma' demedi. Ne zaman İstanbul ve İzmir'den bana sosyal medya üzerinden mesajlar geldi, işte o zaman bunu fark ettim. Mesajlarda 'Kardeşim daha da iyiye gidebilirsin ancak bu tarz binerek, bir hayvanın canını yakarak, hayvanın istemediği şekilde binmeye devam edersen bunu başaramazsın. Böyle devam edersen mesleğinden uzaklaşsın, senin kendi canın yanar' diyorlardı.

Kısa bir süre sonra İstanbul Kızı adlı bir atla kaza geçirdim, yarışta devrildik. Orada hayatım değişti, geçmişle muhasebemi yaptım, her şeyi idrak ettim. Bir at, jockeyin kamçısıyla asla düşmez hatta kamçı atın canını da çok fazla yakmaz sadece sızlatır. Tıpkı bir sivrisineğin insanı ısırması gibidir ama döverek atı

devirdim gibi düşünülür. Aslında İstanbul Kızı kamçıdan düşmedi, atın ön ayaklarında zaten sorun vardı, idmanda da düştüğü oluyordu. Ben o gün sert değil ama gereğinden fazla kamçı vurmuştum. O anlar kameralara net biçimde yansıyınca 9 ay yarışlardan men ve 2 ay da yeniden apranti okulunda eğitim alma cezası aldım. Bu ceza beni kendime getirdi. Çocuklum, hayvanseverlerden gelen tepkiler ve bu uzun süreli ceza aklımı başıma getirdi. Bu arada psikolojik açıdan destek gördüm. Selim Kaya o günlerde bana çok önemli öğüt verdi bana.

'Kardeşim sen bir hata yaptın ama senin bu hatan sırf seni değil, sektörün tümünü etkiler böyle binme' diyecek bana öğütler verdi. Öğrendim ki fazla hırs yararlı değil zararlıymış, kontrolsüz güç de güç değilmiş.

Hiçbir şekilde sosyal hayatımız yok

● İyi bir jockey

olabilmek için neler yaptın?

Bilinen 10 önemli jockey arasında olabilmek, onlarla aynı yolda yürüyebilme uğruna hayatımda birçok şeyden fedakarlık yaptım, sadece mesleğime odaklandım. Devamlı seyahat halindeyim, hiçbir şekilde bir sosyal hayatımız olamıyor. Haftada 8 kez uçağa biniyorum, jockeylik dışında spor yapmaya bile zamanım yok. Hobilerimi yaşayacağım yaşayam ama zamanım yok, yaşayamıyorum. Geleceğe yatırım yapıyorum. Bizim meslekte zirveye çıkmaktan çok orada tutunabilmek önemli, istikrar kazanmak önemli. Tek çabam bu.

● Kendini jockey sıralamasında nerelerde görüyorsun?

Halis Karataş, Özcan Yıldırım, Gökhan Kocakaya gibi ağabeylerimden daha iyi olma gibi bir şansım yok. Benim hedefim, ancak onlar bu sporu bıraktıktan onların yerini alabilmektir.

● Gazi Koşusu'nu kazanman en büyük hedefin mi?

Gazi'yi kazansam bile 'Ben oldum' diyemem. Çünkü orada büyük bir rekoru kıran bir Ahmet Çelik ağabey var. Tam 7 kez üst üste Gazi kazanarak zirveye ulaşmış. Ben 1 kez Gazi'yi kazansam nasıl 'Oldum' derim? Gene de en büyük hayalim, hedefim bu kupayı kaldırmaktır. Gazi öncesinde,

DEVAMLIL SEYAHAT HALİNDEYİM, HİÇBİR ŞEKİLDE BİR SOSYAL HAYATIMIZ OLAMIYOR. HAFTADA 8 KEZ UÇAĞA BINİYORUM, JOKEYLİK DIŞINDA SPOR YAPMAYA BİLE ZAMANIM YOK. HOBİLERİMİ YAŞAYACAĞIM YAŞAYIM AMA ZAMANIM YOK, YAŞAYAMIYORUM.

RÖPORTAJ

hele ki favori atlardan birine biniyorsan uyuma şansın hiç yok. Bunu büyük tecrübeye sahip jokeyler bile yaşıyor, ben de yaşadım, uyuyamadım.

● **En beğenmediğin yönün ne?**

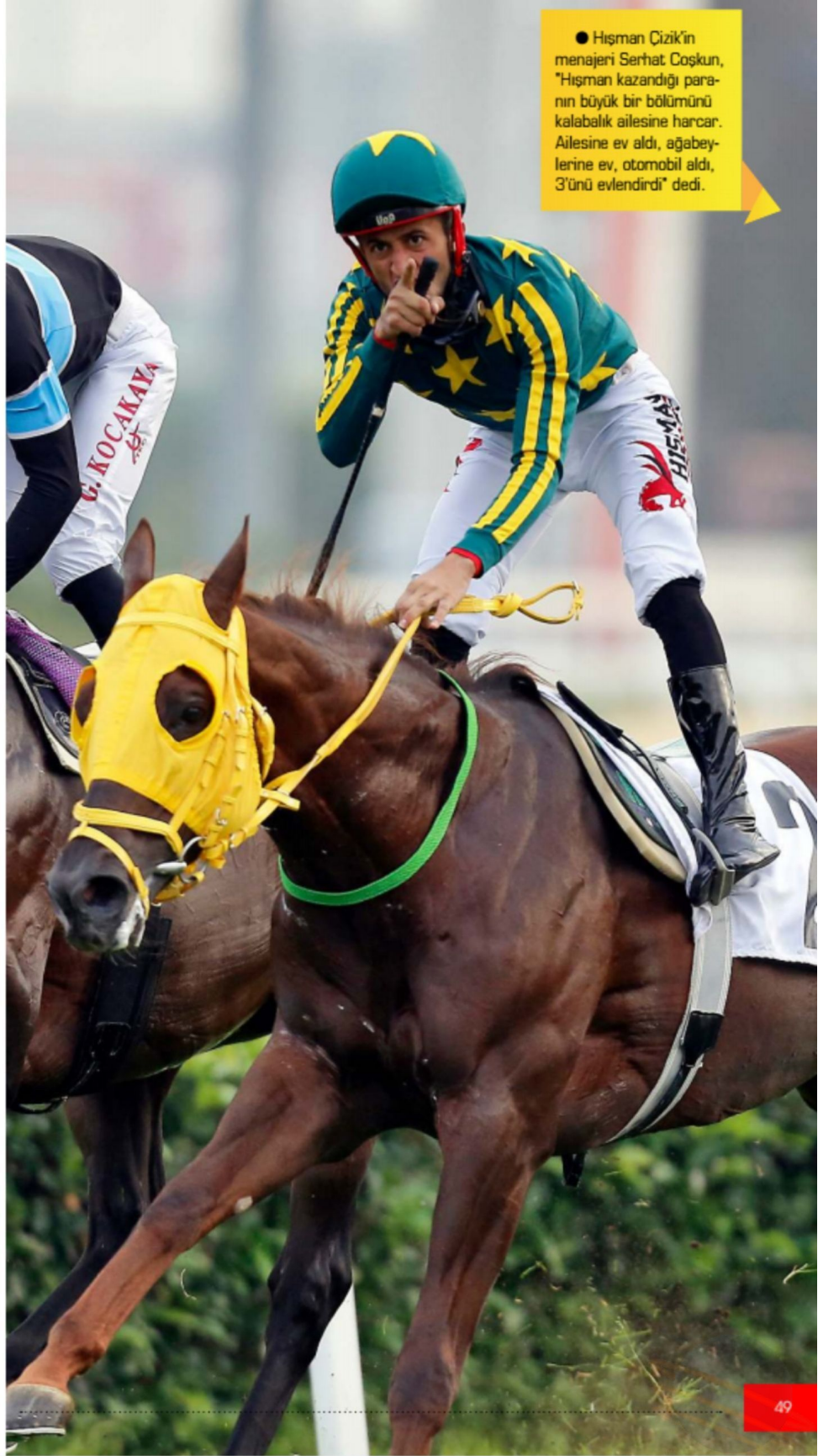
Çok heyecanlı bir yapım var. Grup 1 yarışları kazanana kadar kendimde en çok heyecanımı eleştirmişimdir. Bir türlü yenemiyordum, soğukkanlı olamıyordum. Geçen yıl 1 ay içinde 4 tane Grup 1 yarışını kazandım, bu başarı bana tecrübe ve güven kazandırdı.

**SERHAT COŞKUN:
'HIŞMAN ASLA
ŞİMARMAZ
BOZULMAZ'**

● **Bir jokeyin başarısında en önemli etken nedir?**

Jokeyin en önemli kahramanı menajerdir. Benim menajerim Serhat Coşkun da öyle. Onunla ilişkim sadece at eksenli değil. Yeni geldi ağabeyim oldu, babalık yaptı, hasta oldum annelik yaptı, moral verdi, teşvik etti. En kötü günlerde en yakınımın bile arkamda durmayacağı günlerde o benim arkamda durdu. Benim menajerim geçmişte Selim Kaya'ya 1 yılda 64 tane Grup 1 yarışını kazandırmış bir isim. Beni 19 yaşında İstanbul'a getirdi, 9 ay ahırda yatırdı. Hem bana zorluğu yaşatmayı hem de antrenmanlarda at binmeyi yaşatmak için bunu yaptı. Uykum ağır olduğu için her sabah beni 04.00'te kaldırmak için kafama dikilir, kulağımdan tutup kaldırırdı. Çok uğraştı benim için.

● Hişman Çizik'in menajeri Serhat Coşkun, "Hişman kazandığı paranın büyük bir bölümünü kalabalık ailesine harcar. Ailesine ev aldı, ağabeylerine ev, otomobil aldı, 3'ünü evlendirdi" dedi.

RÖPORTAJ

Şanlıurfa'da 10 çocuklu bir ailenin en küçük ferdi olan Hışman Çizik, **"Küçükken köyde 7 yıl çobanlık yaptım. 7-8 arkadaş koyunları otlatırken kendimize yarış pisti şeklinde bir alan yapmıştık. O pistte kendi aramızda yıllarca eşeklere binip kıyasıya yarıştık. Eşeklerimizin hepsinin adı vardı. Benim eşeğimin adı 'Hücum'du. Sıkılınca eşekleri değiştirir öyle yarışırdık. Hiç birinci olamayan eşek bile ben bindiğim zaman kazanırdı"** dedi.

Benim için ev tutmadı zira kötü arkadaş edinmemden korktu. Beni Urfa'dan alıp İstanbul'da at bindirdi. Bu ikinci ligden Şampiyonlar Ligi'ne yükselmek gibiydi benim için. İlk olarak 2017'da sezonun başında Orhan Meker Koşusu'nda Babadoğan'la Halis Karataş'ı geçip büyük bir sürprize imza attım. İnançımın yerine geldiği, 'Bir şeyler yapacağım' dediğim ilk koşu budur.

(O sırada menajeri Serhat Coşkun lafa giriyor); Doğanın bir döngüsü var, herkes yaşıyor 5 yıl sonra Hışman Çizik en üstte, zirvede olur. Bunu şunun için söylüyorum Hışman bozulmayacak, şımar-mayacak bir çocuktur. Bunu net biliyor ve eminim. Daha 19 yaşındayken ay sonu hesabına bazen 200 bazen 300 bazen 500 bin lira para yatardı. O günlerde onu yakından izledim; şımarmadı, bozulmadı, eminim ki bundan sonra bozulmaz.

Hışman, kazandığı paranın büyük bir bölümünü kalabalık ailesine harcar.

Ailesine ev aldı, ağabeylerine ev, otomobil aldı, 3'ünü evlendirdi. Zaten 10 kardeşler. Erkeklerin en küçüğü Hışman ama en fazla para kazanan da o. 2018 model bir Mercedes otomobili var, arada ona biniyor, en büyük lüksü bu.

● **Atlar ve kamçı.. Bunu biraz açar mısın?**

Atlar ne yapacağı konusunda bilgilidir, kamçı ona sizin ne istediğinizi anlatmak içindir. Hemen anlar ve gereğini yaparlar. Bazen kamçı vurmadan, sadece göstere-rek bile hızlanmaya başlarlar. Atlar küçük yaştan itibaren aldıkları eğitimle yarış olduğunu anlar. Kendini sıradan bir at gibi değil, bir sporcu gibi görürler. İyi istirahat etmesi için bir gün önceden ata serum verilir, masaj yapılır, işte at o zaman yarın yarışacağını anlar.

● **Bugüne kadar en sevdiğin at hangisiydi?**

Kings Man. Bana en heyecanlı olduğum

günlerde çok önemli koşular kazandırdı. Kazanmamı istediğini hissediyordum. Birlikte Gazi Koşusu'nda tabelaya girdik, çok güzel yarışlar yaptık. En sevdiğim ve dost olduğum diğer at Hidden Jewels. Hipodroma gidince adını seslenirim, hemen bana doğru gelir. Ben onu çok seviyorum, o da beni çok seviyor.

● **Kendini hangi yarışlarda daha başarılı buluyorsun**

Çamur ve uzun mesafede çok başarılı buluyorum. Uzun yarışta taktik değiştirebiliyorum ve daha başarılı olabiliyorum.

● **Annem ve babam jokeylik yapmana nasıl bakıyor?**

Para kazanıyorum ama annem ilk günden bugüne hep jokeyliği bırakmamı istedi. Tehlikeli buluyor, yarışlarımı asla seyredemiyor. Babam ise tam tersi. Benim bütün yarışlarımı seyreder. Ama hacı olduğu için asla at yarışını oynamaz. Sadece beni seyreder, o kadar.

RÖPORTAJ

● Türkiye'nin en başarılı jockeyleri arasına girmek için olağanüstü bir çaba ve özveri gösterdiğini ifade eden Hışman Çizik, "Sosyal hayatımız neredeyse hiç yok, hep çalışıyoruz" diyor.

AT YARIŞI

RÜZGAR GİBİ GEÇENLER-23

GOLD GUARD

Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer

35 YIL ÖNCE BU GOLD GUARD'I İZLEYENLER HAFIZALARINI TAZELEYİP, "NEREDE O ESKİ ATLAR" DİYECEKLER. BİLMİYENLER DE GEÇMİŞİN BİR ŞAMPİYONU İLE DAHA TANIŞACAKLAR. GOLD GUARD, ÜLKEMİZİN SAHİP OLDUĞU EN İYİ 2 YAŞLILARDAN BİRİYDİ. BİR BAŞKA ÖZELLİĞİ DE UZUN MESAFE ATI DEĞİLDİ. SAĞLIKLI KOŞTUĞU DÖNEMDE 1600 METREYE KADAR ONA RAKİP OLABİLECEK BİR AT ÇIKMADI. ÖYKÜSÜNÜ ANLATACAĞIZ AMA BU KEZ DAHA BİLİNEN YÖNÜYLE BAŞLAYALIM...

SPOR ARENA

Reşat KÖSTEM

AT YARIŞLARI toplumun her kesimi için farklı anlamlar taşıyabilir ama bizim sosyal yaşantımızın önemli parçalarından biri. Kimimiz sporun, kimimiz güzel sanatların herhangi bir dalına ya da farklı sosyal aktivitelere ilgi duyar, hayatımızda onlara yer veririz. Hepimiz kendi tercihlerimizi öne çıkararak hayatımızı yaşıyoruz. Bu sektörün paydaşları için atçılık, emek verdikleri, yatırım yaptıkları ve karşılığını almağa çalıştıkları bir iş kolu. Ben bu kesimi kast etmiyorum. Anlatmaya çalıştığım, sosyal yaşantısında at yarışlarına yer veren, yarışsever olarak tanımladıklarımız. Aslında karmaşık bir yapıdan söz ediyoruz. Yarışseverler de paydaşlardan, at yarışlarını bütünleyen parçalardan biri. Laf aramızda iyi de yatırım yapıyorlar. Müşterek bahisler tartışılır ama at yarışları onlar için bir iş kolu değil, sosyal aktivite.

Hepimizin at yarışları ile ilgili, az çok anılarımız var... Aklımızda kalanları şöyle bir gözümüzün önünden geçirecek olursak, "başrol" atlarda. Bu heyecanları, bu mutlulukları, hayal kırıklıklarını, "uzun lafın

kısası" hayatın vazgeçilmez birçok yönünü bizlere yaşatan onlar. Elbette ki yetiştiricisi, sahibi, jockeyi, antrenörü, veterineri, bakıcısı, nalbandı ve daha daha niceleri. Sonuçta hepsinin payı var ama at olmazsa, gerisi teferruat...

Sektördeki insanlar emeklerinin karşılıklarını alıyor deyip, onları ayıralım. Peki, safkanlara hak ettikleri değeri veriyor muyuz? Atlar üçüncü koşuda 6 numara, dördüncü koşuda 2 numaradan çok daha fazlası. Bir yıllık yarışsever olsanız bile binlerce at izliyorsunuz, elbette ki tümünün aklınızda kalmasına olanak yok. Sizin için özel olanlar ya da herkes için anlam taşıyanlar akillara kazınıyor. Biz onlara genellikle "şampiyon" diyoruz. Lafı şuraya getireceğim; bu konuda vefalı değiliz. Bakın, başka ülkelere. Şampiyonlarının, star atlarının üzerlerine titriyorlar. Yarış müzeleri açıp, onur listeleri düzenliyorlar. Heykellerini dikip, dört bir yanı onları anımsatacak, sonraki nesillere tanıtacak objelerle donatıyorlar.

Bizdeki şampiyonlar; yıllar boyu "kulaktan kulağa" metoduyla öğrenildi... Dijital yayın olanakları arttıkça yazılı belgelere ulaşmaya başladık. Bu konuda emeği ge-

çenlere, arşiv oluşturanlara, katkı sağlayan herkese teşekkürler. İyi ama burada da bize özgü sorunlar var. Birincisi, kaynak göstereceğimiz belge ve bilgiler kısıtlı ve çok dağınık. Bilmeyen biri, "yıldızlarımızı" değil de, bir alt grup diyebileceğimiz, şampiyonlarımızı öğrenmeğe çalışsa, internette günlerce sörf yapacak. Şöyle "derli toplu" kaynaklar yok.

Bir başka konu da, hepimizin şampiyonu kendine... Bunun da bir yöntemi olmalı. Yurt dışında nasıl yapıyorlar? Ülkeden ülkeye geçişse de resmi, yarı resmi kurum ve kuruluşlar ya da ortak kabul gören yöntemlerle yılın şampiyonlarını belirliyorlar. Bizde 30 yıl öncesine kadar böyle bir şey yoktu. İlk seçimi, At Yarışı Yazarları Derneği'nin (AYYD) 1993 yılında yaptığını anımsıyorum. The Best-ThunderBolt I şeklinde biten Gazi Koşusu'nun olduğu yıl, ödülleri Mehmet Kurt Ekürisi toplamıştı.

AYYD'nin yaptığı "Yılın Enleri", en uzun soluklu seçim olarak günümüzde de sürüyor ama Covid-19 engeli nedeniyle son iki yıl gerçekleştirilemedi. AYYD yılın İngiliz ve safkan Arap atlarının yanı sıra sektörün başarılı paydaşlarını da seçiyor.

58

SPOR ARENA

EKİM 2021

AT YARIŞI

Buna karşın, atların yaş gruplarına, me- safe özelliklerine göre sınıflandırılması ve erkek, dişi ayrımı yapılmıyor. Saffan İngiliz Atı Yetiştiricileri ve Sahipleri Derneği (SIAYSD) de 2014 yılından bu yana, thoroughbred'ler için, yurt dışındaki örneklerle benzer biçimde seçim yapıyorlar. Onlar saffan Arap atlarını değerlendirmiyor ve sektördeki kişilerle ilgi seçim yapmıyorlar. ABD'de olduğu gibi, kum ve çim pist performanslarına göre de bir ayırım söz konusu değil. Yaptığımız seçimler, Türkiye'deki yarış ve yetiştiriciliği tam anlamıyla kapsamıyor ama hiç yoktan iyi...

WANETA UNUTULMAYI HAK EDER Mİ?

Örneğin Waneta... 2016 yılının 2 yaşlı şampiyon tayı olarak SIAYSD Karayel Ödülü kazandı. Bakın 2016 Yarış ve Yetiştiricilik Yılığında onun için neler yazıyor?

"Şimdi bize düşen bu yılın kritiğini yapıp, başarılı olan saffanlara taçlarını takmak. 2 yaşlı İngiliz taylarında bu sene çok çekişmeli ve heyecan verici yarışlar izledik. Fakat taylardan bir tanesi öyle çıkış yaptı ki, adeta bütün yarışseverlerin kalbinde taht kurdu. Şu anda bu yazıyı okuyan herkesin Waneta dediğini duyar gibiyim. Evet, bu dişi tay tüm erkek rakiplerine üstünlük sağlayarak tartışmasız senenin en başarılı 2 yaşlı saffan İngiliz tayı oldu."

2 yaşında koştuğu 7 yarışın, G2 Sakarya Koşusu'nu 2. tamamlayıp, diğerlerini kazandı. G1 Karayel ve G1 Çaldıran koşularını kazanan ilk saffan. Bunu daha sonra bir tek Call To Victory başarabilirdi. Erkeklerin arasında şampiyon olan bir dişi tay.

G3 Trakya Koşusu birinciliği ile uluslararası koşu kazanan ilk ve tek 2 yaşlı saffanımız. O koşuda Godolphin Ekürisi'nin tayları Top Score 2., Best Solution 3. olmuştu. Best Solution aynı yıl New Market'te G3 koşu kazanıp, G1 Criterium de Saint-Cloud'da Waldgeist'in 1 boy gerisinde 2. kaldı. 4 yaşında G1 Preis Von Baden'i Defeo'nun önünde kazandı. Aynı yıl Avustralya'da da G1 Caulfield Cup'ı kazanan yine Best Solution'du.

Ne yazık ki şampiyonların yarış hayatı uzun olmuyor. Solunum yolu problemleri onu pistlerden çok çabuk uzak-

laştırdı. Babası Mountain Cat bu sorunu yavrularına aktarıyordu, belki öyle oldu. Waneta bu başarılarıyla yarış tarihimizdeki yerini aldı. Gelecek nesillere şampiyon tay sanıyla (unvanıyla) taşınması, böylece başarılarının diri kalması iyi olmadı mı? Pekiyi. 2014 yılından önceki şampiyonlar ne olacak? O yıllarda da şampiyon Arap ya da İngiliz taylarımız yok muydu? Onların da bilinir olması gerek.

İngiltere, İrlanda, Fransa, ABD, Japonya, Avustralya, Güney Afrika ve şu anda aklıma gelmeyen birçok ülke... Şampiyonlarını her yıl başta saffanlar olmak üzere, sektörün tüm paydaşları için belirlerken, adlarının geçtiği "hemen hemen" her yerde de onları bu unvanlarıyla anıyorlar. Biz nedense böyle yapmıyoruz. Biz de şampiyonlarımızı, yazılı ve görsel medyada, unvanlarıyla anmalı kazandıkları onurun akıllarda kalıcı olmasını sağlamalıyız. Buna "vefa borcu" da diyebilirsiniz, tarih bilinci de... Önce iğneyi kendimize batırmamız lazım.

"Bunlara ne gerek var, müşterek bahisleri mi artırıyor, atıcılığı mı kalandırıyor?" diyenlere sözümüz yok. Getirileri ortada. Bir yönüyle, sektör içinde rekabeti artırıp, özendirici oluyor. Çünkü sporla uğraşanların, yarışmacı olanların amacı kazanmaktır. Siz ya da atınız en iyi olduğunuzu kanıtlayarak, böyle bir onuru kazanabiliyor.

Bu gelecek nesillere de bırakacağınız bir miras. Yaşamımızın "neredeyse" her anında var olan yarışmalardan birini kazanmak. Daha büyük mutluluk olabilir mi? Öte yandan, sektörün başarılılarını, starlarını öne çıkararak kamuoyunun ilgisini çekmek de cabası. Şampiyon saffanları izlemek, başarılarına tanık olmak isteyenleri yarış alanlarına çekerek, bu etkinliğin "tadını çıkarmaya" davet etmek. Dünyanın dört bir yanında bunlar boşuna yapılmıyor.

Yarışmalarla, duyurularla star yaratamayacağımızı da bilmeliyiz. Ne demişler? Star olunmaz, doğulur. Saffanlar için de böyle. İyi bir ekip, atın cevherini ortaya çıkararak onu zirveye çıkarır. Ayrıca her şampiyon, star olacak diye de bir kural yok ama şampiyonun da hakkını verelim. Bunu öncelikle bizlere, yarış yazarlarına söylüyorum. Unutulup giden ya da unutulmaya yüz tutan nice şampiyon saffanımız var. Bu gün hiç olmazsa, bazılarını analım dedik.

KARAALI Yılı 1975...

İngiliz atı yarış ve yetiştiriciliğimizde önemli bir tarih. Küçük ölçekli yetiştiriciler için 1960'tan beri sözü edilip, 1972 yılında İzmit'te açılan JTK Pansiyon Hara'nın ve Karacabey'de yeniden başlanan İngiliz atı yetiştiriciliğinin ilk tayları, yurt dışından aygır olarak alınan Karoo ve Kamalpour'un ilk jenerasyon yavruları o yıl pistlere çıkıyordu. Böylece, 1975 yılının 2 yaşlı tay koşuları, önceki yıllardan biraz daha kalabalık ve mücadeleli geçmeğe başlamıştı. Asıl merak edilen ise yeni aygırların ve yurt dışından ana karnında gelen tayların performanslarıydı.

1967 doğumlu Karoo, İngiltere'den 4 yaşlı olarak satın alınarak aygırlığa Türkiye'de başladı. İngiltere'de 2 ve 3 yaşlı döneminde 5 koşu kazanıp, 108 timeform puanına ulaşmış iyi bir yarış atıydı. Babası Milesian, 1966 yılında 2 yaşlı yavrularıyla İngiltere ve İrlanda'da, 1968 yılında da İrlanda'da liste başı aygır olmuştu. Karoo, erken hazırlanan, kısa ve orta mesafelerde başarılı olan

AT YARIŞI

SAFKANLARA HAK ETTİKLERİ DEĞERİ VERİYOR MUYUZ? ATLAR ÜÇÜNCÜ KOŞUDA 6 NUMARA, DÖRDÜNCÜ KOŞUDA 2 NUMARADAN ÇOK DAHA FAZLASI. BİR YILLIK YARIŞSEVER OLSANIZ BİLE BİNLERCE AT İZLİYORSUNUZ, ELBETTE Kİ TÜMÜNÜN AKLINIZDA KALMASINA OLANAK YOK. SİZİN İÇİN ÖZEL OLANLA AKILLARA KAZINIYOR. BİZ ONLARA GENELLİKLE "ŞAMPİYON" DİYORUZ. LAFI ŞURAYA GETİRECEĞİM; BU KONUDA VEFALI DEĞİLİZ. BAKIN, BAŞKA ÜLKELERE. ŞAMPİYONLARININ, STAR ATLARININ ÜZERLERİNE TİTRİYORLAR. YARIŞ MÜZELERİ AÇIP, ONUR LİSTELERİ DÜZENLİYORLAR.

yavrular verdi. 1973 doğumlu Karaali de onun bu tanımlamalara uyan ilk jenerasyon taylarının biriydi. Karaali'nin annesi Şirin, bir Guersillus kızı. Bunu neden vurguluyorum? O yıllarda iyi kırsak denilince ilk akla gelenler, Guersillus kızlarıydı.

Karaali ilk sahibi Ferit Tanaçan'da yaklaşık 14 ay koşup, 12 koşu kazandı. Sonrasında Hikmet Birol adına 1 yılda 8 koşu, Mete Demren'de 7 ayda 3 koşu, Zeki Tozkoparan'da da 1 ayda 1 koşu olmak üzere toplam 24 koşu... Sonrasında Yalçın Batur 2 yarış koştu, 5 yıl aradan sonra yeniden sahaya getirip denedi ama olmadı... Karaali'yi unutulmaz yapan bu saydıklarımız değil, 2 yaşındaki performansıydı.

Ekrem Kurt'la başlayıp, Kazım Yıldız ile sürdürdüğü o sezon, katıldığı 8 koşuda hiç geçilmedi. Sadece Çaldıran Koşusu'nda Farfara ile girdiği zorlu mücadeleyi yarım boy farkla kazandı. Diğer yarışlarında ise rakiplerini yanına sokmadan, "beyaz bayrak, ayna" yaparak kolay birincilikler elde etti. İltay ve Başlangıç Koşusu sonrası, Bahar Koşusu, II. İnönü, Burhan Karamahmet, Kraliçe II. Elizabeth ve finalde de Çaldıran Koşusu birincilikleri... Karaali, 2 yaşlıların Serbest Handikapında 65 kilo ile ilk sırada. Farfara, Arabesque, Konseran, Buğra, Aşık Veysel, Tuna ve Tulyar da onun altında sıralanan isimler.

Sezon sonunda Karaali için yapılan değerlendirme şöyle:

"1975 senesinde bir tayın, Karaali'nin diğerlerine büyük bir üstünlük kurduğunu"

söyleyebiliriz. Karaali iki yaşında büyük bir başarı göstermiştir. Ancak bütün koşularını süratli temposu ile yarış önde götürerek kazanmıştır. Üç yaşında uzun mesafeli koşularda, bu stili ile ne derece muvaffak olabileceği bilinmemektedir."

Bu değerlendirmeye katılmamak olanaksız. Zaten at yarışlarında sıkça rastladığımız sakatlıklar, mesafe limitli olması gibi nedenlerle Karaali sonrasını getiremedi.

Onun mesafeye uyumunu, 7 ay aradan sonra 3 yaşındaki ilk startının Gazi Koşusu olmasını, 2 yaşından sonra hiçbir önemli

sahip şampiyonları. Bunları ayrıntılarıyla anlattık. Bugün de aynı tarihleri ama farklı isimleri konuşalım.

Önce **Hamdi Çadircioğlu'nun** sahibi ve yetiştiricisi olduğu Esmerim...

1982 yılında yaklaşık 60 tay start aldı ve açık koşulara katılanların sayısı 20'yi geçmedi. Esmerim ile Seren I yarış hayatına neredeyse aynı tarihlerde başladılar. Seren I ilk startını 11 Temmuz Pazar, Esmerim de 14 Temmuz Çarşamba günü aldı ve ikisi de ilk yarışlarını kazandı. Esmerim 2 yaşında 8 kez start alıp, bunların

4'ünü birinci, 3'ünü ikinci, 1'ini de 4 tamamladı. Seren I kazandığı koşudan sonra yaklaşık 2 ay ara verdi ve o yıl toplam 6 yarış koşabildi. Kazandığı maiden sonrası katıldığı 5 koşuyu da ikinci tamamladı. O müthiş Seren I'i bir yıl sonra izlemeye başlamıştık.

2 yaşlı dönemlerinde 3 kez birlikte koşular. Esmerim, Kraliçe II Elizabeth-Koşusu'nu 2 boy, Çaldıran koşusunu 1 boy önde kazanırken, Seren I ikincilikte kaldı. Sakarya Koşusu'nda ise Seren I, Daystar'ın arkasında 2., Esmerim 4. oldu. 2 yaşlılar için "yılın özeti" anlamını taşıyan Serbest Handikap'ta Esmerim 63 kilo ile ilk sırada, Seren I 62 kilo ile 2. sıradaydı. Ertesi yıl "köprünün altından çok sular aktı" ve Seren I hem "triple crown" yaptı, hem de 10 yarış art arda kazandı. Amacımız bu iki safkanı kıyaslamak değil. Şükürler olsun ki, aklımız şimdilik başımızda.

Aradan 40 yıl geçti ama b gün hangi yarışsevire sorsanız Seren I için söyleyecek

koşu kazanamamasını, hepsini ama hepsini bir yana bırakalım... En başta söylediklerimize dönecek olursak; bunlar onun 1975 yılının 2 yaşlı şampiyon tayı olmasını engeller mi?

ESMERİM VE NUR I

1982 ve 1985 yıllarında da ilginç iki örnek yaşadık...

Siz önce, bu tarihlerden birer yıl sonrasını düşünün. Yanıt hemen aklınıza gelmeyebilir, yardımcı olayım. 1983'te Seren I, 1986'da da Hafız triple crown yapmadılar mı? İkisi de yarış tarihimizin ayrıcalıklı yere

AT YARIŞI

BİZDEKİ ŞAMPİYONLAR; YILLAR BOYU "KULAKTAN KULAĞA" METODUYLA ÖĞRENİLDİ... DİJİTAL YAYIN OLANAKLARI ARTTIKÇA YAZILI BELGELERE ULAŞMAYA BAŞLADIK. BU KONUDA EMEĞİ GEÇEN HERKESE TEŞEKKÜRLER. İYİ AMA BURADA DA BİZE ÖZGÜ SORUNLAR VAR. BİRİNCİSİ, KAYNAK GÖSTERECEĞİMİZ BELGE VE BİLGİLER KISITLI VE ÇOK DAĞINIK. BİLMİYEN BİRİ, "YILDIZLARIMIZI" DEĞİL DE, BİR ALT GRUP DİYEBİLECEĞİMİZ, ŞAMPİYONLARIMIZI ÖĞRENMEYE ÇALIŞSA, İNTERNETTE GÜNLERCE SÖRF YAPACAK. ŞÖYLE "DERLİ TOPLU" KAYNAKLAR YOK.

sözü vardır. Laf aramızda, olmayanı da ayıplarız. Bizim gibi, yaşı kemale ermişlerin dışındakilere Esmerim dersiniz. Ne yanıt alırsınız bilemem. Unutulmaya doğru hızla gidiyor. Esmerim, Strange Love'in ilk jenerasyon yavrularından. Annesi Ayça I, yarış yaşamları kısa süren, sinirli ve sorunlu yavrular verdi. Esmerim de sahada kaldığı 3 sezonda 25 yarış koşabildi ve Çaldıran'dan sonra da koşu kazanamadı. Orjinlerle ilgilenenler, 2006 yılı G1 Cumhurbaşkanlığı ve G1 TJK koşularını kazanan Hücum'dan yola çıkarak onu anımsayabilirler. Bu safkan; Hücum'un anneannesi ve 8 yavrusundan biri koşu kazanabilmiş. Esmerim için son sözü şöyle söyleyelim: 1982 yılının şampiyon 2 yaşlısı ve Seren I ile aynı jenerasyonda yarışmacı olmak gibi bir bonusa da sahip.

NUR I

1985 yılına damga vuran olayların başında önce İzmir ve sonrasında da İstanbul'daki safkanlarda görülen at gripi (equine influenza) oldu. İzmir yarışlarının geç başlamasına, İstanbul yarışlarının da bir süre ertelenmesine neden olan bu

hastalık, bütün atları etkiledi. Yılın 2 yaşlı tayları yönünden en önemli yanı ise yurt dışından getirilen foal'ların ilk kez piste çıkacak olmalarıydı. Başta Üni ve Snap Shot olmak üzere, yurt dışından gelen taylar sezona fırtına gibi başlayıp, yerli taylara üstünlük sağladılar ama sezon yerli tayların liderliği ile kapandı.

Yarış hayatına ağustos ayında başlayan Nur I yılın şampiyon 2 yaşlısı olduğunu, G1 Çaldıran ve G2 Sakarya koşularını kazanarak kanıtladı. Katıldığı 7 koşunun 4'ünden birincilikle ayrılırken, 3 koşuyu da ikinci olarak tamamladı. İnkilicilerinde 2 kez Özgür I'e, 1 kez de G2 Kraliçe II. Elizabeth Koşusu'nda Hafız'a geçildi. Taylar için sezon sıralamasını belirleyen Çaldıran ve Sakarya koşularında ikincilikte bıraktığı isim Hafız oldu. Sezonda baskın bir safkan çıkmadı ama Serbest Handikap'ta ilk 2 sırayı paylaşan isimler, 64 kilo ile Nur I ve 63 kilo ile Hafız oldular.

Nur I, yarışçılığımızın unutulmaz isimlerinden Vidar'ın, Amelita Galligurci'den olan çok gösterişli bir yavrusuydu. İki sezon

süren yarış yaşamı boyunca 16 kez start alabildi ve 3 yaşlı döneminde G2 Kocatepe Koşusu dışında yarış kazandı. Aynı yıl, G3 Fevzi Çakmak Koşusu'nda Bourbon ve Tüten'in, G2 Boğaziçi Koşusu'nda Seren I ve Excalibur'un ardında 3., G1 TJK Koşusu'nda da Seren I'e geçilerek 2. oldu. Laf aramızda Seren I, iki yaşında geçildiği rakiplerinden sonraki yıllarda rövansı aldı. Harada başarılı olamayan Nur I, zamanla bizlerin bile belleklerimizden çıkıp gitti. Sahaya 90'lar ya da daha sonrasında gelenler, 1985 yılının 2 yaşlı şampiyon tayını nereden hatırlayacaklar?

Şimdi sizlere anlatmaya çalışacağım isim Gold Guard...

35 yıl önce bu safkanı izleyenler hafızalarını tazeleyip, "Nerede o eski atlar" diyecekler. Bilmeyenler de geçmişin bir şampiyonu ile daha tanışacaklar. Gold Guard, ülkemizin sahip olduğu en iyi 2 yaşlılardan biriydi. Bir başka özelliği de uzun mesafe atı değildi. Sağlıklı koştuğu dönemde 1600 metreye kadar ona rakip olabilecek bir at

AT YARIŞI

GOLD GUARD 17 YARIŞ KOŞUP, HARAYA GİTTİ. EŞKALİ, PEDİGRİSİ VE PERFORMANSI, AYGIR OLARAK DENENMESİ GEREĞİNİ GÖSTERİYORDU. SAHADA YANILTMAMIŞTI, HARADA DA YANILTMADI. YÜKSEK KOMİSERLER KURULU'NUN KAYITLARINDA; 1990-94 YILLARI ARASI PEDİGRİ ALINMIŞ 27 YAVRUSU VAR.

çıkmadı. Öyküsünü anlatacağız ama bu kez daha bilinen yönüyle başlayalım...

GOLD GUARD HARADA

Gold Guard 17 yarış koşup, haraya gitti. Eşkali, pedigrisi ve performansı, aygır olarak denenmesi gereğini gösteriyordu. Sahada yanılmamıştı, harada da yanılmamıştı. Yüksek Komiserler Kurulu'nun kayıtlarında; 1990-94 yılları arası pedigrisi alınmış 27 yavrusu var. Sizce de çok az değil mi? Bunun nedenini en iyi bilecek kişiye, **Can Güven**'e sordum:

"O yıllarda Türkiye Jokey Kulübü, özel aygırlara hizmet vermiyordu. Kısrağa hizmet vermeyenler, kısrağın nasıl ulaşıp, kısrağın nasıl çekeceği? Ergin Talay da vefat etmişti. Gold Guard'ı bu sebeple Ergin'in Düzce'deki harasına götürüp, geçmiş gün, 1000 lira, 2000 lira gibi sembolik bir bedelle aygır yaptık. Atçılar kısrağın oralara götürüp aşım yapmanın zorluğundan dolayı tercih etmediler. Aynı sıkıntıyı İslambol ve Trapper da yaşadı."

Gold Guard'ın az sayıda aşım yapması buradan kaynaklanıyor. 27 yavrusundan biri sahaya gelelememiş, biri de hiç koşmamış. Start alan 25 tayından, 24'ü koşu kazanmayı başarmış. Bugünkü koşullarda aygır olsa, kısrağın sahipleri kapısında sıraya girerdi. Çok sayıda, sınıf koşu, hatta açık koşu atı verdiği de biliniyor. Bunu iki örnekle geçelim: Johnny Guitar ve İslambol onun yavruları.

TAŞLAR YERİNE OTURUYOR

Gold Guard söz konusu olunca ilk akla gelen isimler; atın sahibi **Ergin Talay** ile jockey **Ertül Cankılıç... Ergin Talay** adı, yarışseverin hafızasında bu safkanla yer etti. **Ergin Talay**'in daha önce de iyi koşan atları, Erkek Tay Deneme Koşusu 2.'si Hanedan,

Kısrağın Koşusu galibi, Gazi 3.'sü Night Fever da oldu ama onun yeri başkaydı. Gold Guard 1986 yılında yarış hayatına başlayıp, son startını 1988 yılı Ağustos ayında aldı. Ergin Talay da bundan çok kısa bir süre sonra, trafik kazasında hayatını kaybetti. Sanki sözleşmiş gibi, ikisi birden aramızdan ayrıldı.

Ergin Talay'in özgeçmişinde, 1939 yılında İstanbul'da doğduğu, 1962'de Tatabiki Güzel Sanatlar Akademisi'ni bitirdiği yazıyor. Onun bazı özelliklerini sahadaki en yakın arkadaşı **Semir Bilbaşar**'dan öğreniyoruz:

"Atları belki de bizlerden daha çok sevdi. Çok hareketli ve heyecanlı bir yapıya sahipti. Bu yüzden olacak, ona ismiyle değil

sistemle açılıp kapanabilen yekpare büyük camlardan oluşuyordu. Önünde de masaların konulabileceği, zeminden oldukça yüksek bir sundurması vardı. Akşam gezintisindeki atları, ahırlardaki hareketliliği orada oturup izlemenin keyfine doyum olmazdı. Hemen yan tarafındaki TJK Lokali ile hipodromdaki protokol tribünün iç düzenlemesi ve oraların Amerikan barları da onun projeleriydi.

Ergin Talay 1969 yılında at sahipliğine, 1973 yılında da yetiştiriciliğe başlıyor.

İyi bir müşterek bahis oyuncusu olduğu söylendiğine göre, sahaya geliş demek ki daha eski tarihlerde. 1973 yılında, **Şükri Dinçel**'in TYAYSD Başkanı olduğu yönetim kurulunda yer aldı. 1982 yılında derneğin başkanlığına ve 1984'te de TJK aslı üyeliğine seçildi. Gold Guard'ın öyküsü de işte tam burada başlıyor..

Söz ettiğimiz at, at sahibi ve jockey üçlüsünden hayatta kalan tek isim **Ertül Cankılıç**'a uzun ömürler dileriz. Fakat onun niteliklerine sahip bir jockeyin sahadan 40 yaşında ayrılmasını da garipseriz. **Cankılıç** ile Gold Guard'ı konuşmak için bulduğumuzda ilk sözü ne oldu biliyor musunuz?

"Ergin Talay ölmesek çok daha

farklı yerlerde olurdu. Onun ölümünden sonra kendimi dağıttım. Beni ilk dizginleyen, frenleyen Ergin Abi olurdu. Onun ölümü benim sonum oldu diyebilirim."

1988 Golden Prince ile kazandığı Gazi Koşusu'nda Devir'i, bir yıl sonra George Thomas ile Gapano ve Cartekitt'i, 1993'te The Best ile koşunun büyük favorisi olan ekürisi Thunder Bolt'ı, 1999'da Bartrobel ile Talaria'yı geçmişti. Kısa süren jockeylik hayatı boyunca kazanıp, kazanamadığını Gazi koşularına bakacak olursak, bu koşu ile yolu hayli kesmiş... Bir ilginç rastlan-

de lakabıyla hitap ederdik. 'Telaşe' onun için bulunacak en güzel isimdi. İç mimardı, işleri yolundaydı."

Veliefendi'den çıkmamaya başladığımız günlerde, Türkiye Yarış Atı Yetiştiricileri ve Sahipleri Derneği'nin (TYAYSD) ahırlar bölgesinde ahşap ağırlıklı sık bir lokali vardı. Şimdiki ile aynı yerdeydi. Yine Semir Bilbaşar'ın anılarından öğreniyoruz ki, bu lokal 1969 yılında onun başı çektiği bir grup genç atçının girişimiyle ortaya çıkmış ve lokali Ergin Talay projelendirmişti. Ahırlara paralel olan ön yüzü, sürmeli

AT YARIŞI

GOLD GUARD SÖZ KONUSU OLUNCA İLK AKLA GELEN İSİMLER; ATIN SAHİBİ ERGİN TALAY İLE JOKEYİ ERTÜL CANKILIÇ... CANKILIÇ GOLD GUARD İLE İLK BULUŞMASINI; "GOLD GUARD'IN İDMANLARINI KİMSEYE BIRAKMAZ, HEP BEN YAPARDIM. O ZAMANLAR PİST DENİZ KUMUYDU. DAHA İLK İŞİNDE 600'ÜNÜ 35 YAPTI. BÖYLE BİR ŞEY OLUR MU? ÇOK ÖZEL BİR ATTI" DİYEREK ANLATIYOR.

tı da, 2005 Gazi Koşusu Galibi Popular Demand, bir yıl önce onunla maiden'dan çıkmış. Bir yerde buluşmuşlar ama sonrasında yollar ayrılmış.

Ertül Cankılıç sahaya gelişini ve hızla yükselişini de şöyle anlatıyor:

"1967 yılında doğdum, 1980'de sahaya geldim. Biz Gebze'de oturuyorduk. Servet Kaya, en büyük ablamın kocasıydı. Bayramlarda, özel günlerde bizi ziyarete gelirlerdi. Ben bu eniştem ne iş yapar diye sordum, jokey dediler. Jokey ne iş yapar? Atlara biner denince içimden bir şey koptu. O zamanlarda buradan hipodroma gidip, gelmek tam 2,5 liraydı. Sık, sık hipodroma kaçmaya başladım. Ben jokey olacağım diye kafaya koymuştum. Ablamla eniştemin yanına geldim. Bakın sahada kimler vardı? Ekrem Kurt, Kazım Yıldız, Süleyman Akdı, Mümin Çılgın, Sedat Okumuş, Tınay Adışen, Akın Özdeniz ve daha niceleri. Onların arasında ve İstanbul yarışlarında, bir yılda jokey oldum. Allah vergisi bir kabiliyetim vardı ama çok erken gittik..."

Sahaya geldiği zaman Zekeriya Aydın'ın

ona çok yardımcı olduğunu söylüyor.

Peki... **Ergin Talay** ile **Ertül Cankılıç** nasıl buluşuyorlar?

"Ergin abi bana güveniyor ve onun atlarına binmemi istiyordu. Mesela Hafız'ın kazandığı 1986 yılı Gazi Koşusu'nda beni Hanedan'a bindirip 4. olduğum zaman 19 yaşındaydım. Hanedan Erkek Tay Deneme Koşusu'nda 2. kalmıştı. Bana güveni tamdı. Hangi koşuda olursa olsun, beni her atına bindirirdi."

Ergin Talay'ın sahibi olduğu 1983 doğumlu Hanedan, yurt dışından annesiyle birlikte ülkemize ithal edilen ilk taylar arasındaydı. **Ergin Talay**, Rothschild Ailesinin yetiştirdiği Smaranda'yı Rex Magna'dan gebe iken Fransa'dan satın aldı ve orada doğan taydan (Hanedan) sonra Home Guard'a çekerek ülkemize getirdi.

Aynı yıl, Mealstorm Lake'ten gebe Runwell isimli kısrağı da Fransa'dan ithal etti ve doğan tayına da Night Fever adını verdi. Bu tay 2 yaşlı döneminin sonunda toparlanıp, iki koşu kazandı ve en önemli çıkışı da Kısraç Koşusu birinciliği ve Gazi

Koşusu 3.'lüğü ile yaptı.

VE SAHNE GOLD GUARD'IN...

Smaranda (Viceregal-Danioca/Dapper Dan) 3 yaşında 9 yarış koşup, bunlardan 3'ünü kazanmış ve bir yıl sonra da haraya alınmıştı. Fransa'da uzun bir yarış hayatı olan ilk yavrusu Oranda, listede koşu kazanmayı başarmış bir isim. İkinci yavrusu Hanedan 4 koşu kazanan, en büyük başarısı Hafız'a geçildiği Erkek Tay Deneme Koşusu'ndaki 2.'liği ve Gazi Koşusu 4.'lüğü olan, vasatın üzerinde bir safkandı.

Smaranda'nın Hanedan'dan sonraki yavrusunun da erkek olması **Ergin Talay**'ı mutlu etmişti. Bu tayın babası Home Guard, 1974 yılında İrlanda'da aygırlığa başlayıp, 1981 yılında da Fransa'ya transfer oldu. 1000-1600 metre aralığında İngiltere'de G2 koşular kazanıp, Fransa'da G1 Prix de l'Abbaye ve İngiltere'de G1 St. James Palace Stakes'te ikinci olan Home Guard, mesafe limiti özelliğini Gold Guard'a da aktarmıştı. Bu aygır, G1 ve klasik koşu kazanan mesafeye yakın yavrular verdi ama Gold Guard'ın ve onun önemli

AT YARIŞI

yavrularından İslambol'un mesafe tuttuğu söylenemez. Aslında Johnny Guitar da orta mesafe atıydı.

Ertül Cankılıç Gold Guard ile ilk buluşmasını; **"Gold Guard'ın idmanlarını kimseye bırakmaz, hep ben yapardım. O zamanlar pist deniz kumuydu. Daha ilk işinde 600'ünü 35 yaptı. Böyle bir şey olur mu? Çok özel bir attı"** diyerek anlatıyor.

Gold Guard yarış hayatına 1986 yılı ortası, Haziran ayında 1000 metrelik maiden koşu ile başladı ve 5 boy önde kazandı. Koşunun ilk 400 metresinde liderliği İnat'a vermişti. 3 hafta sonra TYAYSD Koşusu'nda rakipler; Atman Ekürisi'nin tayları Vıvara, Fugace ve 3'te 3 yaparak gelen Kadriş... Rakipler sert ama 1200 metrelik koşuyu bu kez çıktığı gibi 1:11.92 ile ve çok uzak farkla kazanırken alkışlanıyordu. Koşu sonrası yorumlarda, Kadriş'in jockeyi düştüğü için Gold Guard hakkında kesin hüküm vermenin erken ama o güne kadar piste çıkan taylar arasında da **"en iyi"** olduğunu söylüyor.

Erkek tayların katıldığı I. İnönü Koşusu'nu da kazanan değişmiyor, bu kez ikinci Şehreminli. Sıra mesafenin 1400 metreye çıktığı Tay Deneme Koşusu'na gelmişti. Gold Guard startla aldığı liderliği Golden Apple'in yarım boy önünde sürdürüyordu. Golden Apple, Atman Ekürisi'nin o sezon en iyi tayı. Dişi ama bu koşuya 3'te 3 yaparak iddialı gelmişti. Son 200'de Gold Guard koşuyu kolaylamış gibi görünüyordu deyip, bir ara verelim...

Süleyman Akdı ile gelecek ay öyküsünü yazacağım atı konuşmak için tarih belirlemeye çalışırken söz Gold Guard'a geldi; **"Ben Golden Apple'a biniyordum. Onu bir kez çok sıkıştırdım ama yine de geçemedim"** dedi. Sözü ettiği Tay Deneme Koşusu idi. Gold Guard, Golden Apple'i burun ucuyla geçebildi. O koşuyu Ertül Cankılıç da unutmuyor:

"Kaybetsek benim hatamdı. Arkama bak-tım, koşuyu nasıl olsa kurtardık diye tayı ele alıp, tempoyu düşürdüm. Golden Apple bir hışımla geldi, onun vitesine yükselme-

mize artık imkan yok. Yakalandık ama neyse ki at son bir gayretle geçilmedi."

Ertül Cankılıç, gerçekten de kolay koşuyu zora sokmuştu. Bir sonraki Kraliçe II. Elizabeth Koşusu'nda aynı hataya düşmeyince, Gold Guard **"ezeli rakibi"** diyebileceğimiz Golden Apple'i, 1,5 boy farkla geride bırakırken 1400 metrelik koşunun derecesi 1:22.58 olmuştu. Bu koşunun günümüze kadar kırılmayan rekoru.

Bu arada bir sonraki ay yazmayı planladığımız at için de tüyoyu vermiş olduk. Süleyman Akdı ile büyük başarıları imza atıp, yavrularıyla da unutulmaz Arap atlarımız arasında giren bir safkan...

Biz bugün anlattığımız şampiyonumuza dönecek olursak, Çaldıran Koşusu, Gold Guard'ın sezon finali oldu. Mesafe 1600

"telafisi olmayan maçlar..." Gold Guard 2200 metrelik Sait Akson Koşusu'nda beklenmedik oranda kötü koştu. Yarışı kazanan Masserati'nin tam 2 saniye gerisinde kalmış, mücadeleye hiç karışmamıştı. İlk bakışta sorun mesafedir dedik ama öyle olmadı. Ekürinin dişi tayı Night Fever aynı yıl Kırak Koşusu'nu Golden Apple'i burun farkıyla geçerek kazandı. Bu tayı da adeta **"ezbere"** bilen **Ertül Cankılıç**;

"Night Fever'la Kırak Koşusu'nu kazandım. Bu arada Gold Guard'a biniyorum. Taylığında fırtına gibiydi, kazanmadık yarış bırakmadı. Burada bir hata yaptım. Gold Guard'ın korneji gibi boğazı ötmeye başlamıştı. İki ata da ben bindim ve 21 gün sonra Gazi Koşusu var. Gold Guard'ın gelmeyeceğini adım gibi biliyordum ama o güne kadar hep ben bindim. Night Fever'i tercih edebilirdim. Kadir abi ona ilk defa Gazi'de bindi, burunla kaybetti. Ben Night Fever'i çok iyi tanyordum. Gold Guard'ı koşmasak, Gazi Koşusu'nu kazanabilirdik."

Demek ki Gold Guard, Sait Akson ve Gazi koşuları sonrası, Kocatepe ve Fatih Sultan Mehmet koşularını sadece mesafe 1600 metre olduğu için değil, özverisini de katarak kazanmış. Şampiyonlar işte bu farklarıyla, diğer rakiplerinden ayrılıyorlar.

Gold Guard için Gazi Koşusu'nu koşmak bir hata ise, devamındaki Cumhurbaşkanlığı, TJK ve Başbakanlık koşuları katılması da öyle bir hata. Daha önce de konuştuğum gibi, Kocatepe ve Fatih Sultan Mehmet koşularını sadece mesafe 1600 metre olduğu için değil, özverisini de katarak kazanmış. Şampiyonlar işte bu farklarıyla, diğer rakiplerinden ayrılıyorlar.

Gold Guard için Gazi Koşusu'nu koşmak bir hata ise, devamındaki Cumhurbaşkanlığı, TJK ve Başbakanlık koşuları katılması da öyle bir hata. Daha önce de konuştuğum gibi, Kocatepe ve Fatih Sultan Mehmet koşularını sadece mesafe 1600 metre olduğu için değil, özverisini de katarak kazanmış. Şampiyonlar işte bu farklarıyla, diğer rakiplerinden ayrılıyorlar.

metreye çıksa da koşunun favorisi de, sonucu da değişmemişti... Hayli yavaş giden koşunun ilk 1000 metresini Cennet lider geçti. Düzlükte öne çıkan Gold Guard, sonlarda atak yapan Şehreminli'yi ikincilikte bırakarak koşuyu kazandı.

Gerçekten de müthiş bir at... Performansı, hiç geçilmemesi bunun göstergelerinden ama onun farklılığı başkaydı. Sanki kazanırken, "Beni geçemezsiniz" dercesine rakiplerine meydan okuyordu. Ya da bize öyle geldiği için onu seviyorduk.

Yeni sezona Preveze ve Erkek Tay Deneme Koşusu birincilikleri ile başlayan şampiyon, geçilmezliğini böylece 8 koşuya çıkarıyordu. Sırada **"işlerin ters gitmeye başladığı"** Sait Akson ve sonrasında Gazi Koşusu vardı. Hani sıkça söylediğimiz gibi,

AT YARIŞI

● Gold Guard gerçekten de müthiş bir at. Performansı, hiç geçilmemesi bunun göstergelerinden ama onun farklılığı başkaydı. Sanki kazanırken, "Beni geçemezsiniz" dercesine rakiplerine meydan okuyordu...